

Недоступен ни однин перевод.

Дар таърих рӯйдодҳои зиёдеро метавон мисол овард, ки дар ҳолатҳои ҳассос ҳатто муҳолифони давлат дар канори ҳам меоянд ва алайҳи душман муқовимат мекунанд. Аммо дар саҳифаҳои торики таърихи муосири тоҷик ба ном муҳолифоне (**хизби экстрем истию** **т**

еррористи

на

х

зати

ислом

ӣ

ва доираҳои ба он наздик

дар

назар

аст

) сабат хоҳанд шуд, ки дар вазъияти мушкили равонӣ беҳдоштӣ, ки ҳалки тоҷикро нигарон кардааст, канори давлату миллат наистода, баръакс, шӯру хангома меандозанд ва аз ин қори хеш лаззат ҳам мебаранд. Чи тавре ки муаллифони мақолаи

“Тоҷик ва тоҷикият...”

қайд намуданд: “Одамон, махсусан ҷавонон шохид ҳастанд, айнан ҳамин ҳислатро дар ин рӯзҳои ғоҷеабар ифротгароӣ палиди нахзатӣ дар намоиш гузоштаанд. Дар ҳар як мурдаи тоҷик онҳо рақсу бозӣ, хушҳолӣ ва якдигарро табрик мекунанд. Барои ҳуд маъракаи хурсандӣ меороянд. Дастони қасифи ҳудро сӯйи компютер бурда ниҳоят беҷаводона, бо лаҳҷаву ифодаву қалимоту таъбирҳои нимзӯронӣ ва арабиасли беҷавабӣ дар бораи мусибати мардуми тоҷик бо шеваи ҷугз таронасароӣ мекунанд ва ба ин васила ғазои афқори умумро тағйир доданӣ мешаванд. Албатта, ин беҷаваб нест, ҷое зиндагӣ мекунанд, мансуб ба аҷнабист, пуле мегиранд мансуб ба аҷнабӣ, афқоре, ки рӯйи қоғаз меоваранд, супориши аҷнабихост... Кабирӣ, Салимпур, Аюбзод, Истаравшанӣ, Варқӣ, Мухаммадикболи Садриддин ва дигар ноҳалафоне амсоли инҳо, ки ҳатто бо зикри номи манхушан даҳон олуида мешавад, имрӯз аз мусибати мардум суд меҷӯянд ва суистиғода қардан меҳаҳанд”. Инак, вақт ва ғурсати муносиб даст дод, ки ба иддаи ватанғуруш ва беҷомус (манзур сарқардаи нахзатӣ М. Кабирӣ-Кобра, пешгоми ҳаракати хуроғотзадагии нахзатӣ Мухаммадикболи беикбол ва журналист-хидматғори нахзатӣ -Мирзои Салимпурӣ “ноздонаи ҷонона”) дар шакли ҳаттӣ мурочиат намоем. Шумо, ки солхост дар шабақаҳои иҷтимоӣ ва ғазои маҷозӣ матолиби игвоғарона интишор мекунед, марзи номуси миллӣ ва тоҷикиро убур қарда, ҳар ҷӣ аз ғаразу қина, ҳашму қина ва нағрату бадбинӣ дар дил доред, бебарқаш бурун мерезед. Ағар дигар миллату ҳалқиятҳои минтақа ва ҷаҳон имрӯз дар фикри муттаҳид шудан ва рағф намудани мушкилоту масъалаҳои ҷиддӣ бошанд, шумо тоифаи беҷомус матолиби пурғараз ва пуриддао, ки бар зарари давлату миллатанд, тавлид ва пахшу нашр мекунед. Албатта, матолиби пуриддао ва пурғарази шумо беҷавоб намондаю намонанд ва нағароне баномус ёғт мешаванд, ки барои ҳар як таҳкиру тавҳини шумо нахзатиёни ғирорӣ ва нахзатмаобони бурунмарзӣ дар шабақаҳои иҷтимоӣ ва сатҳи расонаӣ посухи сазовор бидиҳанд.

Нахзатиёни ватанфурӯш ва беномус! Шумо ва доираҳои наздикатон имрӯз дар никоби рӯзноманигор чилва намуда, гуё барои Тоҷикистон ахбори наву тоза мунташир мекунед ва зимни ироаи гузоришу матолибу мусохибаҳо хатман ҷониби давлати Тоҷикистон санги маломат мезанед. “Журналистон”-и шумо Амруллоҳи Низом, Мухаммадикболи Садриддин, Темури Варқӣ, Сайидюноси Истаравшанӣ ва Мирзои Салимпур алайҳи давлати Тоҷикистон муборизаи ночавонмардона ва ҳакирона мебаранд. Кор то ба ҳадде расидааст, ки аз тариқи барномаҳои махсуси видеоӣ саркардаи нахзатӣ М. Кабирӣ ва ба ном журналисти хурофотӣ М. Садриддин мардумро ба киём алайҳи давлат даъват мекунанд. Ин шеваи муборизаи шумо, нахзатиён маъноӣ онро дорад, ки аз ақл бегона шуда, сабру тоқатро аз даст дода, меҳкеда дар шууру зехни миллат ва ҳалқи тоҷик таъсири манфӣ гузореда. Аммо, тавре ки мушоҳида мекунем, мардум ин навъ игвогарихоро зиёд дидааст ва таҷрибаи ҷиҳадӣ нахзатиҳо ханӯз ибтидои солҳои навадуми асри гузашта ҳале ҳуб андӯхтааст.

Нахзатиён ва нахзатмаобон! Ба тавачҷухатон мерасонем, ки ҷиҳад дар гузашта ва ҷиҳад имрӯз созмони нахзатӣ ба сифати унсӯри бегона ва тарҳи ҳориҷӣ дар хидмати аҷнабиён қарор дошту дорад, вале барои пардапӯш қардани найрангу ҷиҳадҳои худ аз мафҳум ва истилоҳоте мисли демократия, озодӣ, мардумсолорӣ, гуманизм, қонунмандӣ суъистифода ва дар саҳнаҳои сиёсии аврупоӣ ҷавлон мекунанд. Ҳуб, то ба қай ин ҷавлонқуноҳо? Хоҳу ноҳах аврупоиён ва ҷомеаи маданияи аврупоӣ ҳам рӯзе нахзат ва ҳодимони нахзатиҳо, ки дар никоби “журналист”, “таҳлилгар”, “қоршинос”, “фаъоли иҷтимоӣ”, “сиёсатшинос”, “ҷомеашинос”, “файласуф”, “донишманд”, “равшанфикр”, “иктисоддон” (Кабирӣ, Темур Варқӣ, Салими Аюбзод, Мирзои Салимпур, Сайидюноси Истаравшанӣ, Мухаммадикболи Садриддин ва амсоли инҳо) дар ҷаҳони маҷозӣ ҳузур пайдо қардаанд, мешиносад ва он гоҳ парда аз рӯйи игвою найранги нахзат абадан бардошта хоҳад шуд. Мутмаинан, муздур будан ва дар хидмати бегонагон қарор доштани шумо - тоифаи нахзатӣ ба ҳама ҳурду бузурги миллат маълум гардида, парда аз найрангу ҷиҳадҳои бардошта шудааст. Лофу ҷаҳад дигар маънӣ надорад.

Нахзатиёни фирорӣ ва ғурсатталаб! Ба ёдатон меоварем, ки дар кишварҳои мутамаддини ҷаҳонӣ, аз ҷумла дар Аврупо, Осиё ва Амрико намоёндагонии миллатеро (немис, поляк, венгр, хитой, арабу аҷамӣ) пайдо қардан душвор аст, ки мисли шумо дар масири ҳувиятбохтагӣ худситезӣ гом бардошта бошанд. Агар намоёндагонии миллату ҳалқиятҳои пешрафтаи ҷаҳон дар фикри ба ҳам омадан ва муттафӣк шудан бошанд, шумо дар пайи шӯру нифок андохтан ва аз ин тариқ ноором ва бесубот қардани Ватан “икдом” мекунед. Харҷанд ки аниқ медонед, ки дурӯғу риё ва ҷиҳадӣ дасиса ба ҷое намебаранд ва миллатро ба мусибату бадбахтӣ мувоҷеҳ месозанд, алайҳи баҳамойӣ ва ҳувиятсозии миллӣ қад алам мекунед. Чун вазифа ва “рисолататон” муздурӣ аст, бар ҷидди давлати миллӣ мешӯред ва дигаронро ҳам ба ин ҷараёни тавтеазо ва ҳатарбор даъват мекунед.

Агар аз таърихи миллию ватанӣ бахра бурда бошед, хуб дар ёд доред, ки тайи таърихи тӯлонӣ сулолаҳои зиёди туркию мугулӣ бо шумули Карахониён, Газнавиён, Хоразмшоҳиён, Салчукиён, Темуриён, Шайбониён, Аштархониён (Чониён) ва Мангитиён харғиз намехостанд, ки тоҷик давлатдор бошад ва чихати маҳор қардани қудрату неруи давлатмодории ин миллати ҷафокаш аз тамоми имконот истифода қарданд. Тоҷик, бо он ки дар тобеияти сулолаҳои туркию мугулӣ ва аҷнабӣ буд, хувиати худро нигоҳ дошт ва алайҳи бедодгарону истилогарони берунӣ қад алам намуд. Нахзатиёни худбохта ва беҳувият на танҳо аз шанси таърихӣ давлатсозии миллии истифода намебаред, балки барои садама задан ба хувиати сиёсӣ ва истиклолияти давлатӣ ҷаҳду талош меварзед. Бо ин тарзи бинишӯ қуниш шумо ҷараёни хувиятсозии миллии давлатдорӣ дунявиро зерӣ ҳатари ҷиддӣ қарор медиҳед. Ин аст, ки шумо аз истилогарону ҳукуматдорони аҷнабӣ, ки ҳазорсолаҳо тоҷикро зулму истисмор қардаанд, бадтар ва ҳеле ҳатарноқтар ҳастед. Интиқоди шуморо дар робита бо филми мустанади “Ҳиёнат” мурур ва мутолиа қарда, ҳашмамон афзуд. Тоифаи нахзатӣ қасдану иштибоҳан, бар ин назар аст, ки филми мазкурро ҚДАМ таҳия қардааст. Ғуӣ ғараз аз таҳия ва паҳши он бадном қардани созмони нахзати исломӣ мебошад. Холо он ки филми “Ҳиёнат”-ро на мақомоти амниятӣ, балки Муассисаи давлатии “Тоҷикфилм” таҳия қардааст. Бинобар ин, филми мазкур истехсоли “Тоҷикфилм” ва маҳсули меҳнати эҷодқорони асилаи ин ниҳоди фарҳангии кишвар мебошад. Гузашта аз ин, нақод, воқеиёте, ки дар филми мазкур аз забони шохидони ҳол (аз ҷумла, нахзатиёни пешин Айёмиддин Сатторов ва марҳум Сайид Қиёмиддини Ғозӣ) инъикос қардид, қонеъқунанда набошад. Албатта, барои тоифаи нахзатӣ ин наваъ филмҳо қонеъқунанда нест, ҷаро ки хувиати аслии нахзат ва доираҳои ба он наздикро ифшо месозад. Ба ин маъно, филми мустанади “Ҳиёнат”-ро, беҳуво, метавон ба унвони “Нидои миллат”, санади таърихӣ ва олий муаррифӣ қард. Сарқардаи нахзатӣ М. Кабирӣ – Кобра, пешгоми ҳаракати ҳурофотзадагии нахзатӣ Мухаммадиқболи беикбол ва хидматқори нахзатӣ Мирзои Салимпӯри “ноздонаи ҷонона”! Хитобан ба шумо таъқид менамоем, ки дар хотир доред, шумо ҳеҷ гоҳ ба аҳдофи нопоки худ нақоҳед расид ва қамари ин миллати баномусро нақоҳед шикаст, ҷаро ки тоҷики номусмадор дар шароити бархӯрдҳои шадиқи сиёсӣ тамаддунӣ ва раванди миллатсозӣ давлатдорӣ миллии қанори давлат қарор меқирад ва фиребу гули як мушт беҳувиятро нақоҳад хӯрд.

Аз ном аҳли зиё ва равшанфикрон:

Субхиддин Зиёев, ходими пешбари илмии Академияи миллии илмҳои ЧТ , номзади илмҳои филологӣ,

Ардамеҳр Ашӯров, ӣ ходими калони илмии Академияи миллии илмҳои ЧТ, ӣ номзади илмҳои сиёсатшиносӣ,

Парвиз Баҳриддинзода, ходими илмии Академияи миллии илмҳои ЧТ,

Кайхусрави Субҳонзод, ходими илмии Академияи миллии илмҳои ЧТ,

Хайрулло Рачабов, ходими илмии Академияи миллии илмҳои ЧТ.